

В Інституті літератури

ДЕВ'ЯТИЙ ШЕВЧЕНКОЗНАВЧИЙ СЕМІНАР

В Інституті літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України 5 вересня 2019 р. відбувся черговий шевченкознавчий семінар, приурочений цього разу до 85-річчя від дня народження відомого текстолога й перекладознавця М. М. Павлюка (1934 – 2011). Відкривши засідання, заступник директора з наукової і видавничої роботи *С. Гальченко* розповів про основні етапи життєвого і наукового шляху колеги. Завідувач відділу шевченкознавства *О. Боронь* виступив з коротким повідомленням “Магазин фарб “коло Академії художеств” (з коментарів до Шевченкового листа від 8 жовтня 1856 року)” (див. публікацію: *Слово і Час.* – 2019. – № 7); науковий співробітник того ж відділу *Є. Лебідь-Гребенюк* виголосила доповідь “Біографічний наратив у щоденниках Дмитра Туптала і Тараса Шевченка”, зосередившись на жанрових особливостях названих творів та наративних стратегіях авторів. Обидва тексти розглянуто також із позиції історії літератури, що дало змогу дослідити еволюцію жанру письменницького щоденника та визначити Шевченкові інновації. У дискусії з приводу виголошених доповідей взяли участь *С. Росовецький, П. Михед, Л. Мороз, Н. Чамата, Д. Єсипенко, В. Мовчанюк*. Спогадами про М. Павлюка поділилися *Е. Соловей, В. Смілянська, Н. Чамата*.

Отримано 5 вересня 2019 р.

Роксана Харчук
м. Київ

<p>Ярослав Поліщук</p> <p>ФРОНТИРНА ІДЕНТИЧНІСТЬ: Одеса ХХ століття</p> <p>АВТОР: ПОЛІЩУК</p>	<p>Поліщук Я. Фронтирна ідентичність: Одеса ХХ століття. – Київ: Дух і Літера, 2019. – 208 с.</p> <p>Гортаючи сторінки культурної історії Одеси ХХ століття, автор книжки аналізує фронтирну ідентичність, що склалась у цьому своєрідному місті. У першій частині праці охоплено загальні процеси, що визначили культурне обличчя Одеси. У другій – подано портрети визначних митців: В. Жаботинського, П. Лещенка, М. Жука, Б. Нечерди, Б. Херсонського. Кожен із них по-своєму втілює образ приморського міста в його змінній ідентичності та незмінній чарівності. І якщо ці постаті сьогодні призабуті, то маємо добру нагоду, аби їх пізнати й оцінити глибше, водночас переосмислюючи й феномен Одеси ХХ ст. Автор критично ставиться до “одеського міфу” як комерціалізованого культурного бренду міста, проте пропонує альтернативне перерихування феномену Одеси.</p>
<p>Наші презентації</p>	